

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma:	Kfv.II.37.223/2021/8.
A tanács tagjai:	Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke Dr. Figula Ildikó előadó bíró Dr. Kovács András bíró
A felperes:	felperes (cím1)
A felperes képviselője:	Dr. Kövesdi Balázs ügyvéd (cím2)
Az alperes:	Tolna Megyei Kormányhivatal (7100 Szekszárd, Széchenyi utca 54–58.)
Az alperes képviselője:	Dr. Pálos Ágnes kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt:	alperesi érdekelt (cím3)
Az alperesi érdekelt képviselője:	Dr. Németh Tímea Ügyvédi Iroda Dr. Németh Tímea ügyvéd (cím4)
A per tárgya: jogszerűsége vizsgálata	földforgalmi ügyben hozott határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperesi érdekelt

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Pécsi Törvényszék

2.K.700.957/2020/13. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Pécsi Törvényszék 2.K.700.957/2020/13. számú ítéletét hatályában fenntartja;
 - kötelezi az alperesi érdekeltet, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
 - kötelezi az alperesi érdekeltet, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.
- Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A D. ... helyrajzi szám alatt szántó művelési ágban nyilvántartott ingatlanra 2019. november 23-án perben nem álló magánszemély, mint haszonbérbeadó és a felperes, mint haszonbérlet között 2020. március 1. napjától 2029. december 31. napjáig tartó időszakra haszonbérleti szerződés jött létre. A felperes a szerződésben a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi törvény) 46. § (3) bekezdés a) pont ab) alpontjában foglaltakra alapította haszonbérleti jogcímét.

[2] A szerződésre az alperesi érdekelt tett elfogadó nyilatkozatot, melyben előhaszonbérleti jogát a Földforgalmi törvény 46. § (1) bekezdés c) pontjára alapította, azaz mint olyan földműves, aki helyben lakónak minősül. Utalt továbbá az előhaszonbérleti jogosultság kapcsán a Földforgalmi törvény 46. § (4) bekezdés a) pontja alapján a családi gazdálkodói minőségére. Az elfogadó nyilatkozathoz csak a családi gazdaság nyilvántartásba vételére vonatkozó határozatot mellékelte, egyéb okiratot, így a lakóhelyére, valamint személyi adataira vonatkozó dokumentumot nem. Az elfogadó nyilatkozat fejrésze ez utóbbi adatokat tartalmazta.

[3] Az alperes, mint mezőgazdasági igazgatási szerv előtt, a szerződés jóváhagyása tárgyában folyó eljárásban az alperes a személyi adat és lakcímnnyilvántartó rendszerből megállapította az alperesi érdekelt azon adatait, amelyeket az elfogadó nyilatkozat mellékleteként nem igazolt, majd 2020. április 27-én kelt, 574307-4/2020. számú határozatával a szerződést a haszonbérbeadó és az alperesi érdekelt között hagyta jóvá, a felperes vonatkozásában pedig megtagadta.

[4] A határozat indokolása szerint a felperes alaptalanul hivatkozott a Földforgalmi törvény 46. § (3) bekezdés a) pont ab) alpontjában megjelölt előhaszonbérleti jogcímre – szemben az alperesi érdekelttel, aki az általa megjelölt jogcímekre alappal hivatkozott, figyelemmel arra, hogy a közhiteles személyi adat és lakcímnnyilvántartás adataiból

megállapítható volt, hogy a jogállása fennáll, ezen túlmenően pedig igazolta, hogy családi gazdálkodónak minősül.

A felperes kereseti kérelme, az alperes védirata és az alperesi érdekelt nyilatkozata

[5] A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

[6] Kereseti kérelmében nem vitatta az alperes részéről megállapított tényállást, s nem vitatta a határozatnak a szerződés jóváhagyását vele szemben megtagadó részét sem. Jogsérelemként a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdését jelölte meg, és állította, hogy az alperesnek az alperesi érdekelt vonatkozásában is a szerződés jóváhagyását megtagadó döntést kellett volna hoznia. Állította, hogy mivel az előhaszonbérleti jogosultságot bizonyító okiratokat, lakcímét, személyi adatait az alperesi érdekelt nem igazolta, ezen hiány miatt a Földforgalmi törvény 51. § (1) bekezdése alapján az alperesnek már az előzetes vizsgálat során észlelnie kellett volna mindezt, és a Földforgalmi törvény 49. § (6) bekezdése alapján hatálytalannak kellett volna minősíteni a hiányos nyilatkozatot.

[7] Állította, hogy az alperesi érdekelt által benyújtott elfogadó nyilatkozat adattartalma önmagában is hibás, figyelemmel arra, hogy a személyi azonosító számnál 11 számjegy helyett 12 számjegy került feltüntetésre. A felperes szerint mivel a határozatban nem került rögzítésre a személyi azonosító számmal kapcsolatban semmilyen megállapítás, ezzel az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1) bekezdésében rögzített, tényállás tisztázási kötelezettségét is megsértette az alperes.

[8] Érvelése alátámasztásaként több kúriai ítéletre is hivatkozott (Kfv.III.37.025/2016/6., Kfv.II.37.320/2016/4., BH2020.1.14).

[9] Az alperes védiratában – a határozatában foglalt indokait fenntartva – a felperes keresetének elutasítását kérte. Utalt arra, hogy a Földforgalmi törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény (a továbbiakban: Fétv.) 27. § (1) bekezdése alapján a haszonbérleti szerződés hatósági jóváhagyására irányuló eljárásban az Ákr. rendelkezései alkalmazandóak, azaz az Ákr. 36. § (2) bekezdése és 65. § (1) bekezdése is, ebből következően a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdésének azon szabályát, amely okirat csatolását írja elő, az Ákr. ezen rendelkezéseivel összhangban kell értelmezni, s alkalmazni a hatósági eljárás során.

[10] Az alperesi érdekelt az alperes határozatával és védiratával egyetértve a felperes keresetének elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

[11] A Törvényszék a felperes keresetét alaposnak találta, s jogerős ítéletével az alperes határozatát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva hatályon kívül helyezte, s az alperest új eljárásra kötelezte.

[12] A megismételt eljáráshoz azt az útmutatást adta az alperes részére, hogy a Földforgalmi törvény 51. § (1) bekezdés c) pont ca) alpontja alapján a szerződés jóváhagyását az alperesi érdekelt vonatkozásában is meg kell tagadnia.

[13] Az ítélet indokolása ismerte a Földforgalmi törvény 49. § (1)-(6) bekezdéseit, az Ákr. 2. § (1)-(2) bekezdéseit, 36. § (2) bekezdését, 62. § (5) bekezdését és 65. § (1)

bekezdését, és a tényállásból kiemelte azt, hogy az alperesi érdekelt a haszonbérleti szerződéshez kapcsolódó elfogadó nyilatkozatában csupán utalt lakcímére és személyi adataira, de nem csatolta az arra vonatkozó igazolásokat, dokumentumokat, holott a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdése kógens jelleggel írja elő, hogy kötelező csatolni az elfogadó nyilatkozathoz az előhaszonbérleti jogosultságot bizonyító okiratokat is.

[14] Az ítélet indokolása szerint az alperes védiratában alaptalanul hivatkozott az Ákr. 36. § (2) bekezdésére, mint az elfogadó nyilatkozathoz kapcsolódóan hiányzó adatok közhiteles nyilvántartásból történő lekérdezésének jogszabályi alapjára. Az ítélet szerint bár a mezőgazdasági igazgatási szerv előtti eljárás az Ákr. hatálya alá tartozik, tekintve, hogy az az Ákr. 8. § (1) bekezdése szerint nem un. kivett eljárás, és a Fétv. 27. § (1) bekezdése is az Ákr. rendelkezései alkalmazását írja elő, az Ákr. 36. § (2) bekezdése azonban az adott ügyben nem volt alkalmazható. Az ítélet szerint ugyanis az Ákr. 36. § (2) bekezdése az Ákr. 18. alcíme szerinti kérelemre vonatkozik, amely egy általános szabály, amely a földforgalmi ügyekben még mögöttes, kiegészítő szabályként sem alkalmazható, főleg akkor nem, ha a törvény az ügyfélre kógens rendelkezést tartalmaz, és az ügyfél e kötelezettségét elmulasztja.

[15] Az ítélet utalt arra, hogy a földforgalmi tárgyú jogszabályok a hiánypótlást csak rendkívül szűk körben teszik lehetővé, azt pedig egyáltalán nem, hogy a fél mulasztását a hatóság pótolja.

[16] A Törvényszék osztotta a felperes azon kifogását, hogy mint ügyfél az eljárás során nem tudta ellenőrizni, hogy az alperes mit kérdezett le a hatósági nyilvántartásból, azaz nem volt és nem is lehetett abban a helyzetben, hogy ellenőrizze az alperesi érdekelt nyilatkozatának valóságtartalmát.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[17] A jogerős ítélet ellen az alperesi érdekelt terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását kérte.

[18] Az ítéletet azért találta jogsértőnek, mert – állítása szerint – a Törvényszék mind a Földforgalmi törvény, mint az Ákr. rendelkezéseit tévesen alkalmazta, figyelmen kívül hagyta, hogy a Fétv. 27. § (1) bekezdése és 85. §-a szerint a hatósági jóváhagyás során a földforgalmi eljárásban az Ákr. rendelkezéseit kell alkalmazni, amelyhez a Földforgalmi törvény csak további kiegészítő szabályozás. Ebből következően – érvelése szerint – az alperes helytállóan vette figyelembe a lakcímnnyilvántartás adatait és helyesen alkalmazta az Ákr. 36. §-át. Utalt arra, hogy a Fétv. 29. § (1) bekezdése is felsorolja, hogy a hatósági jóváhagyási eljárásban az ügy elbírálása, ellenőrzése érdekében a mezőgazdasági igazgatási szerv részére mely nyilvántartásokban szereplő adatokat kell díjmentesen szolgáltatni, s a Fétv. 29. § (1) bekezdés g) pontja szerint ilyen a személyi adat és lakcímnnyilvántartás is.

[19] Érvelése szerint kizárólag azokat az adatokat szükséges okirattal igazolni, amelyek nyilvántartása nem közhiteles nyilvántartásban történik, pl. ökológiai gazdálkodás, vagy olyan fontos előbérleti jogcímről van szó, mint pl. az állattartás, ahogy azt a jogalkotó a Földforgalmi törvényben külön is kiemelte.

[20] Álláspontja alátámasztására hivatkozott a Kúria Kfv.IV.37.748/2017/4., Kfv.II.37.330/2016/4., továbbá a Pécsi Törvényszék és Kecskeméti Törvényszék egy-egy ítéletére.

[21] Hangsúlyozta, hogy nincs olyan jogszabály, amely az elfogadó nyilatkozathoz a lakcímkártya csatolását kötelezően előírná, ahogy arra sincs, hogy a helyben lakást mivel kell

igazolni, s állította, hogy az a körülmény, hogy az alperesi érdekelt lakcíme és a bérelni kívánt föld ugyanazon a településen van, olyan tények, amelyek önmagukban, minden külön igazolás nélkül is előhaszonbérleti jogcímet keletkeztetnek.

[22] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban való fenntartását kérte, hivatkozva arra, hogy a Törvényszék helyesen járt el akkor, amikor döntésével az alperesi érdekelt vonatkozásában a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdésének betartása alól nem mentesítette őt, azaz az elfogadó nyilatkozatot hatálytalannak tekintette.

[23] Az Alaptörvény P. cikk (2) bekezdése, XXVII. cikke, az Ákr. 36. § (2) bekezdése és 65. §-ára hivatkozással is állította, hogy a Földforgalmi törvény az Ákr.-hez képest speciális rendelkezéseket tartalmaz, s amennyiben az általános és a speciális rendelkezések ütköznek, a jogelv az, hogy a speciális szabályok alkalmazandóak, az adott ügyben ez a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdésében kötelezően csatolandó okiratokra vonatkoztatható.

[24] Utalt a Földforgalmi törvény szabályozásának következetességére, mely szerint a Földforgalmi törvény 21. § (5) bekezdése az adásvételi ügyletek terén is azonos kötelezettséget ró a nyilatkozattevőre, mint a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdése a haszonbérleti szerződésben előhaszonbérleti jogra hivatkozókkal szemben, s kiemelte, hogy a jogalkotói törekvés következetessége érvényesül abban, hogy 2020. július 1-től hatályos szabályok szerint már a közvetlen ügyletkötő jogszerző fél is köteles a haszonbérleti szerződés esetén az előjogok fennállásának igazolására.

[25] Kiemelte, hogy az alperes az eljárása során elmulasztotta ellenőrzési jogkörét teljesíteni, mert nem tett semmilyen megjegyzést azzal összefüggésben, hogy az alperesi érdekelt elfogadó nyilatkozata helytelenül határozta meg a személyazonosító jelét, mellyel az alperes megszegte az Ákr. 62. § (1) bekezdését, Fétv. 13. § (1) bekezdés ab) pontját és 55. §-át.

[26] Az alperes nyilatkozatában egyetértett az alperesi érdekelt felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal, állította, hogy a Pécsi Törvényszék ítélete jogszabálysértő, annak indokolása [31], [38] és [41] pontjai contra legem jogértelmezést tükröznek, ellentétben állnak a Fétv. 32. § (3) bekezdésében foglaltakkal, amely egyértelműen előírja, ha a szerző fél nem igazolja az ügy elbírálásához szükséges nyilvános, vagy valamely hatóság, bíróság vagy Magyar Országos Közjegyzői Kamara jogszabállyal rendszeresített nyilvántartásában szereplő adatokat, a hatóságnak azokat hivatalból kell beszereznie.

[27] Álláspontja szerint az alperes nem csupán jogosult, hanem köteles volt a haszonbérleti szerződésben és elfogadó nyilatkozatban rögzített, külön okirattal nem igazolt előhaszonbérleti jog fennállását a rendelkezésre álló közhiteles hatósági nyilvántartásokból ellenőrizni.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] Az alperesi érdekelt felülvizsgálati kérelme nem alapos.

[29] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.

[30] A Kúriának jelen ügyben abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy amennyiben az előhaszonbérleti szerződésben az elővásárlási jognyilatkozatot tevő arra hivatkozik, hogy helyben lakónak minősül, az Földforgalmi törvény, a Fétv. és az Ákr. rendelkezéseire figyelemmel az alperes a haszonbérleti szerződés jóváhagyására irányuló eljárásban az alperesi érdekelt személyi adatainak és lakóhelyének ellenőrzését a személyi

adat és lakcímnnyilvántartásból történő lekérdezéssel megállapíthatja-e, ezáltal pótolhatja-e az előhaszonbérleti jog előterjesztésekor erre vonatkozóan benyújtandó okiratokat.

[31] A Kúria mindenekelőtt rámutat arra, hogy a jelen perrel azonos ténybeli és jogi megítélésű ügyekben e jogkérdést már több alkalommal megvizsgálta és kialakította álláspontját, melytől jelen felülvizsgálati tanács sem kíván eltérni (Kfv.IV.37.230/2021/7., Kfv.III.37.236/2021/8.). Az ügyazonosság ezen ügyekkel kétség kívül fennáll, figyelemmel a Kúria Jpe.I.60.002/2021/7. számú határozatában foglaltakra.

[32] A Földforgalmi törvény 45-50. §-ai határozzák meg az előhaszonbérleti jogosultak sorrendjét és az előhaszonbérleti jog gyakorlására irányadó rendelkezéseket. A 49. § (4) bekezdés szerint az elfogadó jognyilatkozatot legalább teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni. Az elfogadó jognyilatkozatban meg kell jelölni az előhaszonbérleti jogosultság jogalapját, továbbá ha az előhaszonbérleti jog törvényen alapul, akkor azt is, hogy az előhaszonbérleti jogosult mely törvényen és az ott meghatározott sorrend melyik ranghelyén gyakorolja az előhaszonbérleti jogát. Az elfogadó nyilatkozathoz – az e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározottak szerint – csatolni kell az előhaszonbérleti jogosultságot bizonyító okiratokat is.

[33] A Földforgalmi törvény 49. § (6) bekezdés szerint a (3) és (4) bekezdésben foglaltak megsértése esetén az előhaszonbérleti jognyilatkozatot olyannak kell tekinteni, mintha az előhaszonbérleti jogát az arra jogosult nem gyakorolta volna.

[34] A Kúria a Kfv.III.37.236/2021/8. számú határozata [38] bekezdésében kifejtette, hogy „az Ákr. 8. § (1) bekezdése határozza meg a kivett jogszabályokat, amelyek között a földforgalmi eljárás nem szerepel, vagyis fő szabály szerint a földforgalmi ügyekre irányadók az Ákr. rendelkezései. Az érdekelt által hivatkozott Ákr. 36. § (2) bekezdése szerint nem kérhető az ügyféltől szakhatósági állásfoglalás vagy előzetes szakhatósági állásfoglalás csatolása, és az ügyfél azonosításához szükséges adatok kivételével olyan adat, amely nyilvános, vagy amelyet jogszabállyal rendszeresített közhiteles nyilvántartásnak tartalmaznia kell.”

[35] A fenti kúriai határozat a [40] bekezdésben rámutatott arra, hogy „az Ákr. 36. § (1) bekezdéséhez képest a perbeli esetben a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdése további követelményt állapít meg, ezért az Ákr. vonatkozó rendelkezésének alkalmazását a Földforgalmi törvény ezen speciális szabálya megelőzi, ennek megfelelően az érdekeltnek csatolni kellett volna az előhaszonbérleti jogosultságot bizonyító okiratokat is, ahogy azt a törvényszék megállapította.”

[36] A Kúria ezen ítélete [42] bekezdésében leszögezte, hogy a Fétv. 27. § (1) bekezdésében írt szabály figyelembevételével is érvényesül az a rendelkezés, miszerint a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdésében foglalt kiegészítő szabály speciális az Ákr. vonatkozó rendelkezéseihez képest.

[37] A Kúria a Kfv.IV.37.230/2021/7. számú ítélete [32] bekezdésében, valamint Kfv.III.37.236/2021/8. számú ítélete [45] bekezdésében egyaránt arra az álláspontra helyezkedett, hogy jelen esetben a speciális rendelkezéseit kell figyelembe venni, így a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdésében írt követelményeknek maradéktalanul teljesülniük kell. Egyetértett a törvényszéki ítéletben foglalt azon megállapítással is, miszerint a Fétv. 32. § (3) bekezdése az ügyben nem alkalmazható, mivel az a 7. fejezetben a hatósági jóváhagyáshoz kötött tulajdonjog megszerzésére vonatkozó szabályok alcím alatt szerepel, míg a földhasználatra irányadó rendelkezések a 8. fejezetben találhatók.

[38] A Kúria a Kfv.IV.37.230/2021/7. számú ítélete [33], valamint Kfv.III.37.236/2021/8. számú ítélete [46] bekezdésében foglaltakat követve, a Kúria egyetértett a törvényszék azon okfejtésével is, miszerint a földforgalmi tárgyú jogszabályok a hiánypótlást csak rendkívül

szűk körben teszik lehetővé a Fétv. 34. § (1)-(4) bekezdésben írtak szerint, arra pedig egyáltalán nincs lehetőség, hogy a fél mulasztását a hatóság pótolja.

[39] A Kúria jelen tanácsa az alperesi érdekelt Fétv. 29. § (1) bekezdés g) pontjára hivatkozása körében rámutat arra, hogy ezen jogszabályhely nem azt írja elő, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv köteles a haszonbérleti szerződésben és előhaszonbérleti nyilatkozatban megjelölt, azonban okirattal igazolni elmulasztott jogcím fennállását a közhiteles nyilvántartásból, (így többek között a személyek azonosítására a személyi adat és lakcímnnyilvántartásból a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 11. § (1) bekezdés a)-h) és k) pont szerinti adatok) vizsgálni, hanem azt deklarálja, hogy a jogügylet hatósági jóváhagyása iránti eljárásban az ezen nyilvántartásban szereplő adatokat díjmentesen kell a mezőgazdasági igazgatási szerv részére szolgáltatni, ha arra az ügy elbírálása, ellenőrzése érdekében szükség van. E rendelkezésre hivatalból eljárési kötelezettséget alapítani nem lehet, e körben az alperesi érdekelt jogértelmezése téves.

[40] A Kúria megjegyzi, hogy az alperesi érdekelt által hivatkozott kúriai ítéletekkel kapcsolatosan az ügyszakosság nem áll fenn, illetőleg a polgári perben meghozott döntések a közigazgatási bíróságot nem kötik, így azok jelen ügyben nem voltak figyelembe vehetők.

[41] Mindezek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy a törvényszék helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes a hatósági jóváhagyás iránti eljárás során az alperesi érdekelt jognyilatkozatát a lakcímnnyilvántartás adatainak beszerzésével nem pótolhatta, erre tekintettel a hatóság döntése jogszabálysértő.

[42] A fentiekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[43] *Amennyiben a fél előhaszonbérleti jog gyakorlására irányuló elfogadó nyilatkozatot tesz, úgy ahhoz csatolni kell az előhaszonbérleti jogosultságot igazoló okiratokat.*

[44] *A jognyilatkozat csatolásának elmulasztása esetén a mezőgazdasági igazgatási szerv az elfogadó jognyilatkozatot a nyilvántartás adataiból történő lekérdezéssel nem pótolhatja.*

Záró rész

[45] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperesi érdekelt köteles megfizetni a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 81. § (3) bekezdése alapján. A perköltség összegéről a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései alapján döntött.

[46] Az alperesi érdekelt köteles megfizetni az államnak felhívásra a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d), e) pontjai és 50. § (2) bekezdése alapján meghatározott felülvizsgálati eljárási illetéket.

Budapest, 2021. szeptember 15.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Figula Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Kovács András s.k. bíró